

Michał Proksa

Cieszyn, woj. bielsko-bialskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 246

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CIESZYN
woj. bielsko-bialskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Michał Proksa. Finansował WKZ w Bielsku Białej. Pierwszy sezon badań. Zespół staromiejski.

Celem badań było:

- 1/ rozpoznanie stratygrafii archeologicznej,
- 2/ rozpoznanie warunków posadowienia i chronologii ewentualnych reliktów architektonicznych,
- 3/ ustalenie chronologii ruchomych zabytków archeologicznych, zalegających w eksplorowanych wykopach.

W toku prac odkryto kilka fragmentów murów, pochodzących prawdopodobnie sprzed pożaru w r. 1789, który zniszczył całe miasto. W warstwach przyległych do murów stwierdzono ceramikę datowaną na XVII-XVIII wiek.

Badania będą kontynuowane.

CZERWONE, gm. Kolno
woj. łomżyńskie

Uniwersytet Warszawski
SSP "Universitas"
Zakład Badań Archeologicznych

Badania prowadził mgr Włodzimierz Peła.
Finansował WKZ w Łomży. Pierwszy sezon badań. Dwór z XVI-XVII w.

Grodzisko w Czerwonym stanowi sztucznie usypany niewielkich rozmiarów kopiec na łąkach na lewo od drogi Kolno-Pisz i na północ od drogi Czerwone-Kozioł. Zostało zniszczone w niewielkim stopniu. Zachowały się w stanie prawie nienaruszonym wał, majdan i fosa /?/ otaczająca grodzisko powstała przez wybieranie ziemi na sypanie wału. Badania archeologiczne miały na celu ustalenie chronologii oraz funkcji, którą spełniało grodzisko na pograniczu mazowiecko-pruskim. Rozmiary i kształt pozwalały zaliczyć je teoretycznie do gródek stożkowatych charakterystycznych dla Polski Południowej i Środkowej, a występujących bardzo nie-licznie na Mazowszu w XIV wieku.

Na majdanie grodziska założono wykop /15 m x 10 m/ podzielony na odcinki A, B, C, D. Uzupełnieniem wykopu były rowy sondażowe wytyczone w kierunku północnym /14 m długości i 1,5 m szerokości/ i południowym /5 m długości i 1,5 m szerokości/.

W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, że grodzisko jest pozostałością dworu z końca XVI wieku użytkowanego w dwóch fazach. Pierwszą z nich stanowią warstwy destrukcyjne w postaci brązowo-szarej